

erklæret mig villig til Samarbejde, hvis de forskellige Grupper i Tinget ønskede at gøre noget ud af Lovforslaget, det gjorde det ærede 5te Medlem for 6te Kreds ikke, og med Hensyn til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) har jeg egentlig den Opfattelse, at han ikke selv har megen Tillid til sit eget Forslag. Nu har vi desuden hørt fra socialdemokratisk Side — og da jeg som Medlem af Regeringen ogsaa taler paa det radikale Partis Vegne, kan jeg fra vor Side sige det samme —, at man ikke har megen Tillid til Lovforslaget, saaledes som det er. Hvad Fremtiden vil bringe, er noget helt andet. Det ærede Medlem syntes at undre sig over, at jeg udtalte, at man kunde komme til at forhandle om Militærvæsenet efter Krigen, endda kort efter Krigen. „Kort efter“ har jeg ikke sagt; jeg har kun sagt dette, at vi herhjemme som andetsteds indhøster Erfaringer om Krigen, og at det med en vis Sandsynlighed vil give os Anledning til at optage en Forhandling om Militærvæsenet. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke tror det samme som jeg i saa Henseende.

Piper: Den højtærede Finansminister har faaet en anden Opfattelse af det ærede 5te Medlem for 6te Kreds' (J. Pedersen) Udtalelser end jeg. Jeg er ikke i Stand til at se, at det ærede Medlem stillede sig afvisende til den Tanke, her er fremsat. Naar det ærede Medlem ønskede Forslaget videre behandlet i et Udvalg, ligger der jo ingen Afvisning deri. Den højtærede Finansminister mente, at det var jo en Fordel for de unge Mænd at komme ind og gennemgaa Soldatertjenesten. Jeg tror ogsaa, at det er en stor Fordel for mange af dem, men efterhaanden som Tjenestetiden trækker ud, er Fordelen jo oppebaaret, og saa er det Byrden, der indtræder. Naar der er talt om, at dette skulde være en særlig Beskatning af dem, der ikke udførte Soldatertjeneste, vil jeg sige, at de, der ligger inde som Soldat, slipper ikke med at yde de 10 Kr., som her er Tale om, de maa jo yde et pekuniært vederlag i høj Grad ved Siden af de personlige Ydelser. Overfor det, den højtærede Finansminister sagde om, at Meningen med dette Lovforslag muligvis kunde

være, at Millionærsønnen ikke skulde beskattes anderledes end den allerfattigste, maa jeg protestere. Jeg maa protestere imod, at den højtærede Finansminister lægger mere ind i Lovforslaget, end der staar. Det staar der nemlig ikke, og den højtærede Finansminister maa holde sig til, hvad der staar i Lovforslaget, og endda bemærke, at det er sagt, at dette Forslag er et Forhandlingsgrundlag.

Til det ærede Medlem for 1ste Kreds (Christiansen), som udtalte, at vi fra vor Side for et Par Dage siden havde udtalt os imod en Særbeskatning, vil jeg sige, at vor Stilling i Dag er ganske i Samklang med den Stilling, vi indtog forleden. Vi vil nemlig ophæve den Særbeskatning, der for Tiden finder Sted, og søge et Middel til at udjævne Byrden, men det var netop ogsaa det, vi vilde med det Lovforslag, der blev behandlet for et Par Dage siden.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. Pedersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har nedsat angaaende Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten.

Uden Forhandling eller Afstemning.
vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Afløsning af Aalegaardretten m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2237).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Det her foreliggende Forslag er blevet ved-